

mine Herrer, man maa vel vogte ſig for at lade denne Sag dø hen. Og vil man ſige, at der fra vore Regjeringers Side Intet er at udrette i denne Sag, ſaa vil jeg dog udpege for de Herrer Momenter, der ikke ere uvæſentlige for denne Sags Afgrøvelſe, og ſom Regjeringen har det i ſin Magt at paabegynde: Der er for det Førſte Forholdenes egen Natur, den Omſtændighed, at der i Sønderjylland bor 200,000 af vore Landsmænd, af vore bedſte Danſke, en kraftig, ihærdig, ægte national danſk Stamme. Dette er den førſte og kraftigſte Løſtefang for denne Sags Ordning. Men dernæſt vil jeg henpege paa, at vi have andre vigtige Faktorer at ſtøtte os til, vi have det tybſke Folks, et høit oplyſt, begavet Folks og den tybſke Regjering's Netfærdighedsfølelſe at appellere til, og vi have endelig en retslydig Præſtat, ſom endnu ikke er opſylt. Jeg vil ſpørge, om diſe tre Momenter i en kraftig Regjering's Haand ikke i al Fald vilde være en Løſtefang til at arbejde Dag og Nat paa at bringe denne Sag til Ende, og der er ſom ſagt ingen vigtigere Sag for os; thi ſaae vi den ikke ordnet paa en tilfredsſtillende Maade, kan det eſter min Overbeviſning ikke hjælpe, hvad vi iøvrigt gjøre med Hensyn til Landets Forſvar og med Hensyn til andre Punkter, hvor det gælder om Opretholdelſen af vor Selvſtændighed ſom Stat. Mine Herrer! af et Miniſterium, der kunde udføre en ſaadan Bedrift ſom at løſe os dette Spørgsmaal, vilde vi taale Meget i Retning af vore indre Sager; vi vilde tilgive det Meget. Et ſaadant Miniſterium vilde heller ikke længe blive i Minoritet, det vilde ende med at blive ſaa populært hos det danſke Folk, at ikke en Stemme vilde reiſe ſig imod det. Men, mine Herrer, det høie Miniſterium, ſom i Dag glimrer ved ſin Fraværelſe, har det nogen ſaadan glimrende Bedrift hidtil at opviſe, en Bedrift, der ſkulde ſkaffe det vor Beundring, vor Sympathi, trods de øvrige Meningsforſkelligheder? Jeg har ikke ſet nogen ſaadan Bedrift. Men der er jo lang Tid til Eſteraaaret, der er jo fire Maaneder til, at Rigsdagen igjen ſamles, lader os haabe, at det ærede Miniſterium, naar vi atter mødes med det, hvis vi mødes med det, da vil kunne opviſe en ſaadan Bedrift, eller i alt Fald blot Begyndelſen til en ſaadan Bedrift, der kan bevirke, at vi for Fremtiden kun komme til at arbejde ſammen med det ærede Miniſterium, for hvis Perſoner vi, ſom ſagt, nære al Afgørelſe, paa den Maade, ſom er nødvendig, hvis en frugtbar Sammenarbejden ſkal finde Sted mellem Regjeringen og Folkethinget.

Berg: Jeg vil tillade mig at drage frem for det høie Thing en Begivenhed for nogle Aar tilbage. Der var, ſom man erindrer, ſendt Tilbud til det danſke Kongehus fra en fjerntliggende Nation om at ſaae en Prinds af Suſet til Konge, og vort Kongehus accepterede Revolutionens Reſultat

i Grækenland og gif ind paa dette Tilbud. Den Høitidelighed, ſom den 6te Juni 1863 fandt Sted paa Chriſtiansborg Slot, vakte iſølge ſit Indhold og navnlig iſølge Udtalelſer fra den kort eſter bortgangne Konge den meſt levende Deltagelſe omkring i Landet. Eſter at den førſte Del af den høitidelige Akt var tilende, udtalte Frederik den 7de til ſin unge Frænde nogle Ord, af hvilke jeg vil oplæſe nogle Linier. Han ſagde til ham: „Jeg vil nu give Dig, inden Du forlader dette Sted, et hjerteligt og velment Raad. Lad det ſtedes være Din Stræben at vinde og bevare Dit Folks Kjerlighed. Jeg vil ikke roſe mig deraf, men det er af Erfaring jeg taler, naar jeg ſiger, at deri beſtaar en Konges ſande Lykke“. Det var, ſaavidt jeg mindes, det ſidſte offentlige Ord om denne Sag, vi have fra Frederik den 7de, ligesom et Skjær af diſe Ord kommer os imøde i Sagnet om hans Dørm, om at han i Epidemien for ſit tro Folk forsvarede Danmarks Riges gamle Grændſe. Vi fulgte den unge Konge til Grækenland med vore bedſte Ønſter. Han ſvarede ſamme græſke Deputation: „Jeg er opvoret i et Land, hvor den lovlige Orden gaar Haand i Haand med fuld konſtitutionel Frihed, og ſom derved har naaet en ſtor og veſignelſesrig Udvikling. Den Lærdom, jeg har modtaget her, ſkal lede og føre mig i mit nye Fædreland, og jeg vil ſtedes have for Die det Valgsprog, ſom er Kongen af Danmarks: Folkets Kjerlighed min Styrke“. Denne Udtalelſe bærer Vidne om, hvorledes Frederik den 7des unge Frænde havde optaget i ſig hans Suſes Chefs Lankegang, og vi kunde med Grund ønske ham Lykke paa Reiſen til hans nye Land. Det ſaae daarligt ud i Grækenland, og det har i de 13 Aar ſiden ofte ſet daarligt ud der, men det turde være ſandt, hvad den ærede Ordſfører hentydede til i ſit Foredrag, at dels derved, at den unge Konge har bevaret denne Urelod, ſom Frederik den 7de gav ham i denne faderlige Formaning, dels derved, at den har fundet Udtryk i hele hans Regjering for det græſke Folk, Alt for Folket ved Folket, er der ud af det Raos, der var, trods de forſkjellige Udſteielſer, vorret frem for det græſke Folk af den konſtitutionelle Frihed megen og rig Veſignelſe. Det er det næſtyngſte Dynaſti i Verden, ſaaavidt jeg veed, jeg her omtaler, og jeg nævner det med underlig Tilfredsſhed, at vi ſaaledes have ſet, at denne dybe Lærdom, denne ſtore Hemmelighed, ſom ligger i Valgsproget „Folkets Kjerlighed min Styrke“, ſaaledes er bleven plantet over paa klaſſiſk Jordbund og der har baaret gode Frugter og formentlig, eſterat have kunnet gjøre det i de førſte beſvarlige Aar, nu har Betingelſerne for at ville høre dem bedre. Her hos os, hvor vi have, ſaavidt jeg veed, det nyeste Dynaſti i Verden, har vore anſvarlige Miniſterier i diſe 13 Aar, ſom ere forløbne, ikke — eſterſom Stillingen er, og ſom den fandt og talentfuldt er ſkil-